

opinió

EDITORIAL

Empiezan los realojos de Ca N'Anglada

NO todo van a ser malas noticias en lo relacionado con la situación económica y en especial en lo que a vivienda se refiere. Hoy se firman los cinco primeros realojos de familias propietarias de viviendas en los pisos de la zona norte de Ca N'Anglada, los populares pisos de Vitasa. Aunque algo tarde, debido a los problemas de financiación, se inicia el proceso que debe llevar a un total de 72 familias a nuevas viviendas de protección oficial o a pisos de segunda mano de renta libre, en función de preferencias y posibilidades de las familias.

La crisis ha frenado muchos proyectos y éste de Ca N'Anglada no podía escapar de los retrasos. Finalmente, imperó el sentido común y se decidió renunciar a la construcción de las nuevas viviendas proyectadas en diversas pastillas de la avenida del Vallès para utilizar las ya construidas por el Ayuntamiento en Torre-sana. Se trata de pisos de promoción pública para los que el Ayuntamiento no encuentra comprador. Por tanto, tenía poco sentido invertir tiempo y dinero en nuevas promociones cuando hay viviendas vacías en espera de ocupantes.

El pero, alguno debía haber, es que no se sabe cuándo habrá presupuesto para continuar con el proceso de "esponjamiento" de la zona norte de Ca N'Anglada. El plan afecta a un total de 185 familias, de las que 72 se beneficiarán de sus respectivos traslados en esta primera fase, pero nada se sabe de las 113 restantes. Ni se conoce tampoco cuándo se podrá llevar a cabo el proyecto urbanístico, es decir, la demolición de los edificios afectados y la conversión de los espacios en nuevas plazas. En estos momentos, lo prioritario es preservar la integridad de las familias que ocupan esas viviendas.

Ser consecuente con las decisiones

ARTUR Mas nombró ayer a los miembros de su nuevo gobierno. Los comentarios se refieren no ya al Govern de los mejores, como gustaba al Presidente de calificar a su anterior gabinete, sino de un equipo más político, de elevado contenido ideológico. Alicia Sánchez-Camacho, en una retórica de oposición cada vez más agresiva, gusta de denominarle "gobierno de talibanes". De los mejores o de los no tan buenos, de lo que no cabe duda es de que será un gobierno con una papeleta muy complicada, que deberá hacer frente a una situación económica mucho más difícil que en la anterior legislatura y que además debe componer el tetris del referéndum con un "socio" que no le va a dar más aliento que el necesario para fija la fecha. Artur Mas pagará el precio de su error al adelantar las elecciones. Con todo, no cabe duda de que es consecuente, asume la responsabilidad de su error y no presenta la dimisión como se le pidió después de las elecciones.

Lloguer o compra

JOAN PLANAS
COMERMA

LA que anomenen els mitjans com a la futura llei del lloguer, en la seva tramitació comença ja a estar en la fase final.

Fa una setmana, el Ple del Congrés va rebutjar les esmenes a la totalitat presentades pels diversos grups parlamentaris.

El debat parlamentari gira al voltant de si cal potenciar la compra o si cal potenciar el lloguer. Aquest, però, no és un debat nou, sinó continuat amb alternances en el temps.

L'esterilitat del debat com a tal és clara. No hi ha cap dubte que qui compra l'habitatge propi està formant estalvi per a un futur, dona estabilitat social i ajuda a la formació de la riquesa de la nació. Llogar sempre ha estat una opció subsidiària. Llevat de circumstàncies personals, socials i/o laborals que puguin pesar més sobre aquesta decisió.

El mateix debat s'ha donat anys enrere. Així, per exemple, el 15 de març

de 2007 ens fèiem ressò del mateix debat en aquest mateix diari, i afirmàvem que "la polèmica és artificial i és simplement un parany que els administradors públics ens posen davant, per tapar la ineficàcia total de les polítiques tan promeses com incomplertes de facilitar l'accés dels ciutadans a un habitatge digne". Llavors governava el PSOE i ara ho fa el PP, canviant les tornes; i no falta raó a les files dels diputats populars quan s'acusa el PSOE "... de no haber hecho absolutamente nada" para incentivar el alquiler durante sus años de gobierno y de usar la política de vivienda como "arma arrojadiza".

La llei del lloguer que ara s'està debatent no ha estat demanada pel sector, i certament que el seu objectiu és

facilitar la inversió immobiliària de les societats de capital i fons. El retall de drets als llogaters, que el propietari normal no ha demanat (el propietari individual només vol estabilitat en el lloguer, cobrar pacíficament i que la llei sigui àgil en cas de morositat), maquilla el seu veritable objectiu de facilitar als inversors de grans capitals la compra de grans estocs d'habitatges i donar més possibilitats de treure els llogaters. La fórmula consisteix a desprotegir el 100% dels llogaters, que en no inscriure els contractes al Registre de la Propietat podran ser desnonats més fàcilment sense respectar els terminis, ara més breus, de duració mínima dels contractes.

Molt possiblement en canviar l'any s'aprovarà la llei i en podrem valorar els seus efectes. Però cal que el lector no perdi de vista que el principal objectiu de la llei és el que hem comentat.

Aprofito l'avinentsa per desitjar a tots els lectors que l'any que ara acabem hagi estat per a tots el més dolent de tots els que puguin venir.

* L'autor és advocat

www.planaslegal.com

No hi ha cap dubte que qui compra l'habitatge propi està formant estalvi per a un futur

T de Teatre & Sanzol

JOSÉ ANTONIO
AGUADO

EL dramaturg i director Alfredo Sanzol (Madrid, 1972) torna a la càrrega amb les T de Teatre. Després de l'èxit de "Delicades", s'endinsen ara pels camins de l'aventura de viure de sis empresaris de Barcelona i un soci xinès. "Aventura!" trenca amb la dramaturgia de textos breus enllaçats amb més o menys lògica i amb una narrativa de l'experiència del passat per endinsar-se en la realitat quotidiana dels nostres empresaris.

Sanzol deixa enrere amb "Aventura!" una bona temporada escrivint obres d'esquetxos, un estil que deixa la seva empremta en aquesta creació. I no només perquè hagi reconegut que la peça era, en principi, un episodi breu que va anar agafant vol. Totes les escenes d'"Aventura!" tenen prou autonomia i entitat per sostenir-se per si mateixes.

Aquesta és la segona peça teatral llarga d'Alfredo Sanzol, la primera es va titular "Cuscús i xurros", en els seus co-

mençaments, a la sala madrilenya Curta Pared. Tenir les T de Teatre com a repartiment d'aquesta segona aventura, marca la posada en escena amb un segell molt de telesèrie.

El matrimoni Sanzol amb les noies de T de Teatre va començar amb "Delicades", un àlbum d'històries ambientat en l'Espanya agrària de la Guerra Civil i de la postguerra, un mosaic de records d'infància distorsionats pel pas del temps i la imaginació febril del nen que els va presenciar. Sota la llum solar irreal d'Albert Faura, a l'escenografia a camp obert d'Alejandro Andújar, les ties i les àvies de Sanzol reviu oníricament el dia en què un aviador va aterrar en els sembrats i li va tirar la canya a una d'elles, el cas del Crist enganxat amb ciment perquè no se l'emportessin els milicians, i el de

la dona que busca un veí per caçar aquest ratolí audaç que al seu marit se li escapa.

Ara al Teatre Lliure ens trobem amb una història que és pura ficció, no enganya amb la història, ni el passat viscut de l'experiència, és una pura hipòtesi literària, en aquest sentit té menys càrrega emocional, en canvi afegeix les píndoles d'humor que l'han fet famós en les seves peces breus.

Hi ha una subtil revolució en l'instint dramaturgic de Sanzol que es verifica en els seus diàlegs espurnejants i surrealistes, una mica kafkians. Li passa com a Valle-Inclán La Villarroel que a força de deformar la realitat resulta més creïble la seva deformació que l'original, això sí sense arribar a l'esperpent, cadascú al seu lloc. Sanzol ens posa un mirall davant de la realitat del present, ens fa reflexionar sobre les decisions de la nostra vida en funció dels diners. L'economia com a motor de la realitat. En aquests últims anys no hi ha ideologies, simplement els tecnòcrates i la realitat econòmica s'han imposat escombrant les ideologies. El títol de l'obra fa referència a aquesta vocació de buscar el calor econòmic sigui on sigui encara que ens hàgim d'anar a la Xina, el lloc no importa, el que importa és el sou.

"Aventura!" s'endinsa en la realitat dels nostres empresaris

Diari de Terrassa

Presidente Editor: **Julián Sanz Soria**
Directora: **Anna Muñoz Núñez**
Subdirector: **Pedro Millán Reyes**
Jefe de redacción: **Josep Arnero Argüello**
Jefe de sección de Terrassa: **Laura Hernández Rojas**
Jefe de Cultura y Espectáculos y Clero: **Josep Mª Riera Pintó**
Jefe de sección Deportes: **Josep Cadalso Borjas**
Coordinadores: **Josep Lluís Alonso Bonals** (Economía); **Teresa Romero Serrano** (Suplementos); **Cristóbal Castro Veredas** (Fotografía)

Redacción y Administración:
Vinyals, 61. 08221 Terrassa

Teléfono 93 728 37 00
Fax redacción 93 728 37 19
Tel. publicidad 93 728 37 17
Fax publicidad 93 728 37 18
E-mail publicidad anuncios@diarideterrassa.es

Director General: **Raúl Sanz Álvarez**
Director comercial: **Enric López Sucarrats**
Coord. de publicidad: **Nuria Hernández Ortega**
Producción: **Albert Gabàs Mayol**
Sistemas: **Cristóbal Moscoso Arrabal**

Depósito legal: B-19.719-77